

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

50. An sit licitum donare iudicis concubinæ, ut intercedat apud illum: quia ipsa pergeret ad colloquendum iudicem, & est mortale ratione scandali cum exponat se vehementissimo periculo peccandi, & ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

lib. 7. disp. 6. punct. 12. num. 1. Salonijs in 2. 2. quest. 77. art. 4. contr. 6. post. 4. conclus. coroll. 3. & Merolla. tom. 1. disp. 2. cap. 4. coll. 6. num. 292. quia locatio domus nimis à peccato remota est, cum non sit illius materia, neque occasio.

4. Limitant hanc sententiam Valentia & Salon. ubi supra, nisi accideret ut ob loci circumstantiam aliquis peccatum admitteret, quod minime perpetraret eo loco sibi non concesso, tunc enim teneretur quis locare domum meretrici, vel viuario, si absque suo detrimento fiat. Et idem dicit Sanchez, quando in ea domo ratiōne situs, aut alia esset specialis aptitudo ad ea peccata committenda, quia tunc videretur locans adiuvare, & ideo causa aliqua iusta excusans requiritur. Limitat secundò idem Salon. dicta contr. 6. paulo ante solutionem ad argumenta, nisi vicinia meretricis domum conducentis plurimum feminis honestis vicinis noceret, tunc enim necessaria esset aliqua iusta causa locantem excusans: hæc autem erit, si non possit commodè alius locare, vt bene inquit Sanchez loco citato.

5. Nota tamen quod licet Nauarr. in summa, cap. 17. num. 195. §. respondimus, dicat, non licere tibi domum locare meretricibus carius, quam locaretur honestis, eo quòd magis luerentur, quia videris esse particeps lucri obuentis ex peccato. Verùm hæc limitatio mihi non probatur, quia neque talis locatio est contra castitatem, neque contra iustitiam: non contra castitatem, quia sicut locare domum & recipere pretium locationis, etiamsi sit pretium ex turpitudine acquisitum, non est contra castitatem, neque etiam est recipere maius pretium, quia non ob turpitudinem, sed ob domum locatam recipitur. Item hæc difficultas inveniendi domos accommodatas potius retardat à meretricio, quam compellit. Quòd verò non sit contra iustitiam, inde constat, quia ex habitatione meretricis & viuarij domus vilescit, & consequenter minoris postea conducenda est, & ratione huius damni poteris plurius locare meretrici quam femina honesta. Ea verò quæ supra adducta sunt de locanda domo meretrici, dicenda sunt in locanda domo viuaria publico, quæ omnia contra Molfesiana in summa tom. 1. tract. 8. cap. 10. num. 54. procedunt, etiamsi domus locanda meretrici, vel viuario possit æquè commodè alteri locari. Ita Castus Palaus tom. 1. tract. 6. disp. 6. punct. 12. num. 1. & alij.

RESOL. L.

An sit licitum donare iudicis concubina, vt intercedat apud illum, quia ipsa pergeret ad colloquendum iudicem, & est morale ratione scandali cum exponat se vehementissimo periculo peccandi & alieni? Ex p. 4. tr. 4. & Misc. Ref. 138.

Sup. hoc in §. 1. Negatiuè respondet nouissimè Sanchez in consil. mor. tom. 1. lib. 5. cap. vnic. dub. 43. n. 2. quia, ait ille, vxorem amore turpi, & eo vt tali mihi patrocinari volo, tum quia ipsa moraliter nequit bene facere, quia ipsam pergere ad alloquendum iudicem est mortale ratione scandali sui, cum exponat se vehementissimo periculo peccandi & alieni, quia exponit alium eidem periculo, sic mihi & alijs visum est post magnam de hoc altercationem. Hæc Sanchez, quod antea docerat in summa tom. 1. lib. 1. cap. 7. num. 38. satis quidem probabiliter.

2. Sed ego non minus probabilem affirmatiuam sententiam esse existimo, si negotium graue Tom. VII.

sit, videasque iudicem non tibi esse propitium, speres autem intercessione concubina gratum fore, neque alia via appareat quo possis illum ad seruandum tuum ius inflectere, quia non peti aliquid quod ipsa licitè præstare non possit, nam licet illa intercessione iudex, vel concubina foueat turpem amorem, hoc tu non intendis, neque vllius momenti est causa. Nam si tunc illa intercessione adhuc, iudex & concubina poterant à praua voluntate se continere, ergo intercessio de se mala non est, quòd verò media illa intercessione concubina & iudex periculo peccati exponantur, non obstat quo minus id licitè fieri possit virgente graui causa quo licitum est ob grauem causam sæpe periculo peccandi te exponere, quia periculum peccati in tali casu non est peccatum, & hæc omnia docet Castus Palaus tom. 1. tract. 6. disp. 6. punct. 15. num. 2.

RESOL. LI.

An liceat petere à meretrice iudicis intercessionem in causa iusta apud iudicem?

Et ex doctrina huius questionis deducuntur alij casus sapius contingentes in praxi.

Et tandem inferitur feminam non peccare quando agra curandam se exponit Medico, quamuis prudenter timeat illum accepturum scandalum.

Idem dicendum est de viro, qui possit à femina curari, quando non potest sine graui incommodo id relinquere. Ex p. 5. tr. 7. Ref. 10.

§. 1. Contra Sanchez affirmatiuam sententiam cum Castro Palaus alibi satis affirmatiuè; cui nunc addo Hurtado de Mendoza in 2. disp. 173. sect. 11. §. 143. quia quod ego peto, est actio indifferens, quæ à iudice & ab eius pellice potest fieri bene & malè, neque mea petitio est mala re, aut specie; vnde tota ratio scandali oritur ex malitia iudicis & meretricis; quam occasionem ego non teneo vitare cum graui damno, & ideo in alijs occasionibus ex hoc generali principio ait Hurtad. §. 148. facile est deducere quid sit agendum, si enim quod ego peto potest exerceri bene & malè, neque in petitione est malum, aut species mali, illa petitio est licita, quando suppetit grauis causa tam mea, quam proximi; vt si mihi opus est initiari sacris Ordinibus, aut sum dignus beneficio quo egeo, vel habeo ius ad cathedram, cuius sum candidatus, aut egeo iusta sententia iudicis, possum licitè petere eas omnes actiones ab Episcopo, à iudice & ab alijs, licet illi inde occasionem accepturi sint ad simoniam, vel subornationem, vel quid simile, qui ea peccata oriuntur ex illorum malitia, non verò ex meis actionibus. Ex his etiam deducitur licitum esse femina iudicem adire, & causam apud illum agere, quamuis prudenter timeat illum eius pulchritudine pellicendum, & laturum sententiam iustam ex affectu se insinuandi in eius feminae consuetudinem. Item dicendum est * feminam non peccare, quando se agram curandam exponit Medico, quamuis prudenter timeat illum accepturum scandalum. Idem dicendum est de viro, qui possit à femina curari, quando non potest sine graui incommodo id relinquere.

* Alibi in Ref. præterita & in alijs eius not.

* Sup. hoc in to. 1. tr. 8. ex doctrina Ref. 1. cursum ad lin. 9.

